

alto

xxvi

puerit. Quē in ecclia sua reperiens
 seorsū tulit: quā tēptatōē vigēt
 inquisiuit. Cui cōfiteri ep̄s tēpta
 tiōnē suā verecūditus noluit.
 Cū vō ille diceret q̄ in illa tali dei
 scūla prauū amōris oculos iue
 assit atq; adhuc ep̄s negaret: ad
 iūrat dicens. Quare negas qd̄ inq̄
 reris? q̄ ad hoc usq; vespere hester
 no p̄ductus es ut i postiora illi
 alapa fereres. Ad que nimirū
 verba dephensū se ep̄s intues:
 hūilit̄ confessus ē qd̄ prius p̄naat
 negauit. Cui tūmne et verecūdie
 idē inde cōsulēs qualit̄ hoc cog
 nouiss̄ vel q̄ in cōuentu malig
 norū spiritū de eo audiss̄ idicat.
 Qd̄ ille audies se in terrā p̄tin
 dedit: moxq; de suo habitaculo
 nō solū eandē dei famulā s̄ et
 oēs q̄ fecis que i eius illic obse
 q̄o habitabāt expulit. In eodē vō
 tēplo apollinis b̄ti andree apli
 repete oratorū feat: atq; o illa
 tēptatōē carnis funditus caruit.
 In deū aut̄ aū v̄siōē atq; iarepa
 tiōē saluatus ē ad eternā salutē
 traxit. Nā sacramētis fidei ibutū
 atq; aqua baptismatis emūda
 tū ad scē ecclie gremiū p̄duxit.
 Sicq; fcm̄ ē ut hebrei idē dū salu
 ti aliene cōsuluit p̄uēret ad suā:
 et ops deus inde alterū ad bonā
 alterū ad malū p̄duxit. **Pete?** Hec hec
 gesta quā audim̄. **Pete?** Hec hec
 p̄bet et spem. **Greg.** Unus sic o
 portet et de dei sp̄ nos misatōē
 cōfidere et de nrā infirmitate
 formidare. Ecce et paradisi cedū
 conuulsa audiuim̄ s̄ nō euulsa.
 q̄tinus ifernus nobis et de ei
 cōuulsiōne nascit̄ timor. et de ei

stabilitate fiducia. **De istato ep̄o.**
Auis aquine citatis ep̄s fut:
 qui nup̄ p̄decessoris mei tpe b̄tē
 meōue iohis pape defunctus ē.
 Hūc p̄phete habuisse sp̄m multa
 testant̄ qui eū scūlarit̄ nosse po
 tuerūt. Cui int̄ multa hoc fecit
 religiosi veracesq; vici q̄ p̄ntes
 fuerūt: q̄ in die obitus sui cū q̄
 circūstantibz aulibz utpote d̄ces
 furus p̄ tā amabilis amatisse
 plāgeret. eū flendo requisierūt
 dicētes. Quē post te p̄ hēbim̄?
 Quibz ipse p̄ p̄phete sp̄m r̄ndit
 dicēs. Post cōstantiū mulionē
 p̄ mulionē fullonē o te aquine:
 et post hūc neminē habebū. **Q̄**
 bz p̄phete verbis edis. vite ex
 alaunt̄ spiritū extremū. Quo de
 fūcto. eius ecclie pastorale susce
 pit curā andreas diaconus illi:
 q̄ quondā in stabulis itinerū au
 sū seruauerat equorū. Atq; hoc
 ex hac vita subducto. ioum̄ ad
 ep̄atus honorē accessit: q̄ qui
 i eadē v̄be fullo fuerat. Quo ad
 huc sup̄stite. ita cūcti i habitato
 res illius citatis barbarorū gla
 dys et pestilētie imanitate vas
 tati sūt: ut post mortē illi nec q̄s
 ep̄s fieret nec quibz fieret potu
 iss̄et iueniri. Sicq; cōpleta ē v̄n
 dei sentētia: q̄tinus post excessū
 duorū se sequētū. eius ecclia pas
 torē minime habet. **De frigidia**
Q̄ Ed neq; hoc scūcā qd̄ **no ep̄o.**
 narrat̄ v̄ro venabili ve
 nantio lunensi ep̄o me an̄ bi
 duū itigit agnouisse. Lucane
 nāq; ecclie sibi p̄pique fuisse mi
 re virtutis virū frigidianū no
 mine narrauit ep̄m. Cui hoc